

ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΝΤΙΤΙΑΣ ΠΙΓΚΟΥΪΝΩΝ ΤΗΣ 3 ΟΝΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Διεύθυνσις: Σολωμοῦ 54. Ἄριθ. Τηλ. 54—208.
22, Φεβρουαρίου 1937

ΕΤΟΣ 10^{ον} ΦΥΛΛΟΝ 4^{ον}
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2—
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν » 3—

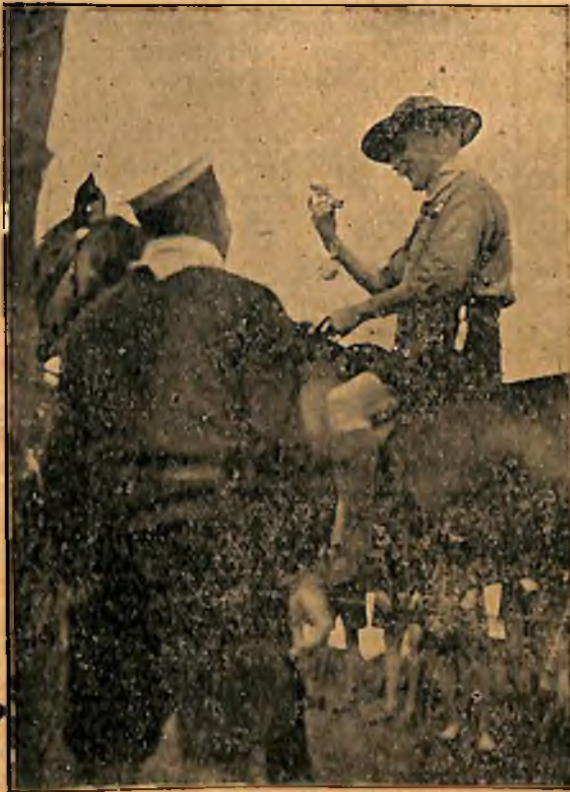
Ἑλληνόπουλα: Ἐχετε καθήκον νὰ γίνεται καλλίτερα
ἀπὸ ὅτι εἴσασθε. Ὁ ΠΙΓΚΟΥΪΝΟΣ θὰ σᾶς βοηθήσῃ.

80 ΕΤΩΝ

Τὴν 22 Φεβρουαρίου 1937 ὁ Ἄρχιπρόσκοπος ἑορτάζει τὴν 80ὴν ἐπέτειον τῶν γεννηθλίων του. Τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὑπολογίζει νὰ εὐρίσκειται μεταξὺ τῶν Ἰνδῶν Προσκόπων. Ἐφυγε ἤδη ἀπὸ τὸ Λονδίνον μαζί μὲ τὴν κόρη του καὶ τὴν γυναῖκα του, τῆς ὁποίας τὰ γεννέθλια εἶναι κατὰ περίεργον σύμπτωσιν τὴν ἴδια ἀκριβῶς ἡμέρα.

22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ἡ ἡμέρα αὐτὴ τῶν γενεθλίων τοῦ Ἄρχιπροσκόπου ἔχει ὀρισθῆ ὡς ἡμέρα ἑορτασμοῦ τῶν Προσκόπων ὅλου τοῦ κόσμου. Τιμοῦμε μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο τὸν ἄνθρωπον, ποῦ εἶχε τὴν ἐμπνευσιν νὰ δημιουργήσῃ τὸν προσκοπισμὸν καὶ ἔτσι μᾶς ἔδωκε τὴν χαρὰν νὰ εἰμεθα σήμερα πρόσκοποι καὶ συγχρόνως στρέφωμεν τὴν σκέψιν μᾶς πρὸς, τοὺς ἀδελφοὺς μᾶς προσκόπους ὅλου τοῦ κόσμου, οἱ ὅποιοι μὲ ὅμοια μὲ μᾶς ἰδανικὰ, ὅμοιο νόμο καὶ ὅμοια ὑπόσχεση ἀγωνίζονται καθέννας εἰς τὴν πατρίδα του, διὰ τὴν διᾶδοσιν τῆς ἰδεολογίας ποῦ μᾶς ἐνέπνευσε ὁ Ἄρχιπρόσκοπος.



JAMBORY 1928

« Ἐὰν κατορθώσεις νὰ κρατήσῃς τὴν ψυχραιμίαν σου, ὅταν γύρω σου ὄλοι οἱ ἄλλοι ἔχουν χάσει τὸ μυαλό τους καὶ σὲ κατηγοροῦν.....τότε εἶσαι πραγματικὸς ἄνδρας.»

ΣΥΜΒΟΛΟΝ

Τὰ χαρακτηριστικά τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρχιπροσκόπου εἶναι μιὰ νεανική ζωὴ γεμάτη σφρίγος μὲ διακεκομμένη σταδιοδρομία στὸν Ἀγγλικὸ στρατό, ἡ ἔμπνευσή του γιὰ τὴν δημιουργία, τὴν ἐξάπλωση καὶ τὴν ἐξέλιξη τοῦ Προσκοπισμοῦ, αἱ ὑπηρεσίαι ποὺ προσέφερε καὶ προσφέρει εἰς τὴν Πατρίδα του μὴ διατάζων οὔτε στὴ σημερινή του ἡλικία τὰ διατρέχοντα ἀγγλικὰ κτήσεις διὰ τὰ ἐνισχύοντα ἐκεῖ προσκοπισμὸν, αἱ ἀρεταὶ του καὶ τὰ προτερήματά του, ποὺ τοῦ επέτρεψαν νὰ ἀγωνισθῇ καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἡ οἰκογενειακὴ του ζωὴ καὶ ἡ ἐγκρατείᾳ του.

Μὲ τὴν ζωὴν του αὐτὴ ὁ Ἀρχιπροσκόπος ὄχι μόνον κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ τὸ θαυμαστὸ αὐτὸ κίνημα τῆς νεότητος, ποὺ λέγετε προσκοπισμὸς, ἀλλὰ κατώρθωσε συγχρόνως νὰ δώσῃ εἰς τοὺς προσκόπους του τὸν ἑαυτὸ του, ὡς παράδειγμα, ὡς ἰδανικόν. εἰς τὸ ὅποῖον προσπαθοῦν ὅλοι νὰ φθάσουν.

Καὶ ἔτσι λέγοντας σήμερον: « Ἀρχιπροσκόπος » « Μπαμπιέν Πάουελ Ἰδρυτὴς τοῦ Προσκοπισμοῦ » δὲν ἐννοοῦμε ἀπλῶς ἕνα ἄνθρωπο, στὸν ὅποῖον ὀφείλουμε τὴν χαρὰν διότι εἴμαστε Πρόσκοποι, ἀλλὰ συγχρόνως ἕνα τέλειον τύπον Προσκόπου ἕνα σύμβολον.

Γι' αὐτὸ ὅταν τὴν 22 Φεβρουαρίου θὰ εορτάσουμε τὴν 80ὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του δὲν θὰ εὐχαριστήσουμε μόνον τὸν ἔμπνευστὴν καὶ δημιουργὸν τοῦ συστήματός μας ἀλλὰ θὰ τιμήσουμε συγχρόνως τὸν ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ, ποὺ μᾶς χρησιμεύει ὡς ὁδηγὸς τῶν ἰδανικῶν μας.

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟ ΑΠΟ 10 ΕΩΣ 90 ΕΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΑΡΧΙΠΡΟΣΚΟΠΟΥ
ADVENTURING TO MANHOOD

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ - ΠΑΝΤΟΤΕ
ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

Ὁ Λόρδος Κίτσενερ ἦταν ἐκεῖνος ποὺ ἔλεγε στοὺς προσκόπους ὅτι ἂν γίνουν μιὰ φορὰ Πρόσκοποι θὰ μείνουν γιὰ πάντα Πρόσκοποι

Ἦθελε μ' αὐτὸ νὰ εἰπῇ ὅτι θὰ πάρουν ὡς συνήθεια τὸν προσκοπισμὸν δηλαδὴ νὰ ὑπηροθετοῦν τὴν πατρίδα των ἐργαζόμενοι σκληρὰ σὲ ὅτι τοὺς ἀναθέσουν. Νὰ βοηθοῦν τοὺς ἄλλους ὅποτε τοὺς τύχη. Νὰ γίνουν εὐεργετικοὶ: ἱκανοὶ νὰ κάνουν κάτι τι νὰ ἐξαντλοῦν κάθε τους προσπάθεια ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶναι περίφημοι σὲ κάτι τι νὰ ἐπιμένουν καὶ νὰ προσπαθοῦν ὡς τὸ τέλος.

Ἀλλὰ προσέθετε «μὴ περιορίζεσαι μόνον σ' αὐτὸ ἐν ὅσω εἶσαι παιδί. Μάθε τὸν προορισμὸ καλὰ καὶ κάνε τὸν συνήθεια καὶ ἔτσι ὅταν θὰ μεγαλώσῃς θὰ διατηρήσῃς αὐτὴν τὴν συνήθειά σου, καὶ θὰ παραμείνης ἕνας πρόσκοπος κάνων καλῆς πράξεως προσπαθῶν πάντοτε, ἐκτελῶν τὸ καθήκον σου πρὶν ἀπὸ κάθε τι ἄλλο, ἔστω καὶ ἂν οὐτὸ πρόκειται νὰ σοῦ κοστίσῃ τὴν ζωὴν σου.

Αὐτὸ εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνο ποὺ ἔκανε ὁ Λόρδος Κίτσενερ καὶ κἀνοντάς το σοῦ ἔδειξε τὸν δρόμο. Ἀκολούθησέ τον.

ΤΙ ΕΚΑΝΕ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ

Οἱ πρόσκοποι τῆς Ἀμερικῆς ἀριθμοῦν σήμερον ἕνα περίπου ἑκατομμύριον.

Αὐτὸ εἶναι κάτι τι σοβαρὸ, ποὺ ἄρχισε μὲ τὴν πράξιν ἐνὸς μικροῦ ἄλλου προσκόπου πρὸ 25 περίπου ἐτῶν. Προσεφέρθη νὰ δεῖξῃ τὸν δρόμο εἰς ἕνα κύριον κἀνοντας τὴν καθημερινή του καλὴν πράξιν. Ὅταν ὁ κύριος θέλησε νὰ τὸν πληρώσῃ γιὰ τὸν κόπο του ἔλαβε φουκα τὴν ἀπάντησιν. « Ὁχι, εὐχαριστῶ πολὺ. Εἶμαι πρόσκοπος ». « Πρόσκοπος; τί σημαίνει; » Ὁ κύριος δὲν εἶχε ξανακούσει γιὰ προσκόπους. Ἐρώτησε τὸ παιδί καὶ σὺ τὸ τέλος ἐπεσκέφθη τὰ γραφεῖα τοῦ Σώματος καὶ ἔμαθε καθεὶ σχετικὸ μὲ τὴν κίνησιν.

Ὁ κύριος ἦταν ἀμερικανός.

Ἐπέστρεψε στὴν Ἀμερικὴν, διηγήθηκε γι' αὐτὴν τὴν θαυμαστὴν ἀδελφότητα τῶν προσκόπων, ποὺ ἦσαν πρόθυμοι νὰ κάνουν καλῆς πράξεως σὲ καθέναν, ποὺ εἶχε ἀνάγκη βοηθείας, χωρὶς νὰ ἀμοιβονται γι' αὐτὰ.

Ἡ ἰδέα ἔπιασε γρήγορα εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἰδρύθησαν οὐμάδες εἰς ὅλες τὰς πολιτείας.

Ἐπεῖτα ἐκεῖ τὸ 1912 καὶ ἐκίρυσεν τὸν προσκοπισμὸν σὲ εἴκοσι μίαι περίπου πόλεις καὶ τώρα ὑπάρχουν στὴν Ἀμερικὴν τόσοι πρόσκοποι, ὅσοι περίπου σὲ ὅλον τὸν ἄλλο κόσμον.

Αυτό είναι τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς μικρῆς προσκοπικῆς καλῆς πράξεως *

Οἱ Πρόσκοποι τῆς Ἀμερικῆς ὡς εὐχαριστήριον δῶρον μᾶς προσέφεραν ἓνα ἄγαλμα, ποῦ παριστάνει Ἀμερικανικὸν βόνισσον εἶναι ἀφιερωμένον «εἰς τὸν ἄγνωστον Πρόσκοπον» ** Τὸ ἄγαλμα αὐτὸ ἐστήθη ὑπὸ Gilwell Park.

B. P.

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τώρα εἶμαι καλύτερα! εἶπε ὁ ἄγνωστος ὁ ὅποιος ἦταν πιά κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἀφίστε με νὰ πιῶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ νερὸ ποῦ ἀναζωογονεῖ.

Λέγοντας ἔτσι ἔσκυψε πάλι στὴν πηγή καὶ ἄρχισε νὰ πίνη με ἀπληστία.

Σιγά - σιγά φίλε εἶπε ὁ Γιάννης, μετὰ τόσες στερήσεις πρέπει νὰ προσέχης, δὲν εἶσαι συνηθισμένος καθὼς βλέπω, στὴν ζωὴ τῆς ἐρήμου.

Εἶμαι ὅτι πρέπει νὰ εἶμαι! εἶπε ὁ ἄγνωστος καὶ ξανάρχισε νὰ πίνη.

Ὁ Γιάννης ἀδιάφορος στὴν ἀγένεια τοῦ φίλου του σήκωσε τοὺς ὄμους του. Ὅλες αὐτὲς τίς δυστροπίες τίς ἀπέδιδε στὴ δίψα καὶ τὴν πείνα Ἀντὶ νὰ θυμώσει τοῦ μίλησε με καλωσύνη καὶ τὸν προσκάλεσε νὰ μοιρασθῇ τὸ φαῖ του. Ὁ ἄγνωστος δέχθη με μεγάλη εὐχαρίστηση καὶ καθὼς ὁ Γιάννης χωρὶς καμιὰ ὑπερβουλία διηγόνταν τρώγωντας τὴν ἱστορία του, ἔγινε προσεκτικὸς.

Λοιπὸν, ρώτησε με φωνὴ πολὺ πιὸ γλυκιὰ, ἀνακαλύψατε πηγὴ χρυσοῦ; Δὲν εἶνε τίποτε νεώτερο, μοῦ εἶπαν ὅτι οἱ Βεδουῖνοι γνωρίζουν τὸ μυστικὸν

Βέβαια τὸ γνωρίζουν ἀλλὰ δὲν εἶναι πάντοτε φρόνιμο νὰ στηρίξεις σ' αὐτούς. Ἐπαιξα τὴν τύχη μου ἀκολουθώντας αὐτὸν τὸν δρόμο

* Καλὴ πρῶξις ἄγγλου προσκόπου εἶχε κινήσει τὸ πρῶτον ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν προσκοπισμὸ τοῦ σεβαστοῦ μας Ἀθανασίου Λευκαδίτη, ὁ ὅποιος μαζί με ὀλίγους ἄλλους ἰδρυσε τὸ Σῶμα μας.

** Τοῦ ὁποίου ἀκριβῶς ἡ καλὴ πρῶξις ὁδήγησε εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ Ἀμερικανοῦ προσκοπισμοῦ.

ἀλλὰ εὐτυχῶς τὰ πράματα ἤρθαν καλά.....

Βρήκες δυσκολίες;

Φοβερές, ἡ ἱστορία τῶν περιπετειῶν μου θὰ φαινόταν ἀπίστευτη. Βγήκα ἀπὸ τὴν κόλαση καὶ δὲν γυρίζω εὐτυχῶς με ἄδεια χέρια.

Τὸ χρυσορυχεῖο θγάξει πολλά;

Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν δουλευτή. Ἐχῶ δύο σακουλάκια χρυσοῦ, δὲν εἶναι βέβαια μεγάλη περιουσία, ἀλλὰ πάντως θὰ μοῦ ἐπιτρέψουν νὰ ζήσω στὴν εὐρώπη με τὴν ἡσυχία μου.

Ὁ ξένος δὲν ρώτησε τὴν ἱστορία τοῦ φίλου του. Πιὸ πολὺ τὸν ἐνδιέφεραν τὰ δύο σακουλάκια τοῦ χρυσοῦ, παρὰ οἱ ἀσχαλίες τοῦ συντρόφου του.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Ἰ	ω	ά	ν	ν	ι	α
Τ	ρ	ι	π	ο	λ	ι
Ε	δ	ε	σ	σ	α	
Χ	α	ν	ι	ά		
Δ	ρ	α	μ	α		
Σ	έ	ρ	ρ	α	ι	
Α	γ	ι	ο	ς	Ν	ι
Μ	ε	σ	σ	ο	λ	ό
Α	ρ	τ	α			
Π	ρ	έ	β	ε	ζ	α
Ν	α	ύ	π	λ	ι	ο
Α	λ	έ	ξ	α	ν	δ
Τ	ρ	ι	κ	κ	α	λ
						Ν

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΣΕ ΤΙ ΜΑΣ ΧΡΗΣΙΜΕΥΟΥΝ

ΟΙ ΜΟΥΔΕΣ

Λίγο πιὸ ἀνοιχτὰ ἀπὸ τὴν Λέρο, ὅταν πηγαίναμε γιὰ τὸ Μεγάλο Πεδύκο, ὁ Γρέγος ἄρχισε νὰ δυναμώνῃ τόσο ὥστε τὰ κύματα

νά σκάζουν στην μάσκα και νά μᾶς βρέχουν γιά καλά.

Όσο κι' ἄν λασκάρουμε τις σκότες ἢ βύρζα μας ἔτριξε πολύ και ἔτσι δὲν κατώρθωσε νά περνᾷ κανονικά τὰ κύματα ἀνεβοκατεβαίνοντας, γιατί ἡ πλώρη μας μὴ προλαβαίνοντας νά ὑψωθῆ βουτούσε μὲ φόρα και ἔσχιζε τὰ κύματα ἀρκετά χαμηλά ὥστε πολλά νερά νά μπαίνουν μέσα.

Μερικά παραγγέλματα πού ἀκούστηκαν ἀπ' τὸν Δέμβραρχο, πού ἦν θυμῶμαι καλά ἦταν κατὰ σειρά, «Εἰς δέσιν Α' σειράς—Μεγίστην χάλα—Δέσιν Α' σειράς—Μεγίστην αἶρε φέρομα τὴν τρότσα» μᾶς ἔκαναν ἐτελοῦντες τὸ κάθε παραγγέλμα νά θυμηθοῦμε και τὸ γιατί κάναμε ὅλες αὐτὲς τις φασαρίες.

Θυμῆθηκα τὸν Ἐνωμοτάρχη μας δταν τὸν χειμῶνα μᾶς δίδασκε θεωρητικά φυσικά τὸ πῶς χρησιμοποιοῦνται οἱ μοῦδες και γιά πῶς σκοπό. Μᾶς ἔλεγε, ἔτσι φαντάζομαι νάσαι, ὅτι τὰ πανιά μᾶς βάρκας και γενικά ἑνὸς ἱστιοφόρου εἶναι τόσο μεγάλα ὥστε μὲ μέτριο ἢ λίγο δυνατὸ ἀέρα νά τοῦ δίνουν τὴν μεγαλύτερα δυνατὴ ταχύτητα. Όταν ὅμως ὁ ἀέρας δυναμώσῃ τότε τὸ σκάφος τρέχοντας μὲ μεγαλύτερη ἀκόμη ταχύτητα δὲν προλαμβάνει νά περνᾷ κανονικά τὰ κύματα και ἔτσι ἄλλοτε τὸ βλέπουμε νά ὀρμᾷ πρὸς τὸ κύμα και πρὶν προλάβει νά ὑψωθῆ νά προχωρῆ μὲ ἔτσι χαμηλά τὴν πλώρη πρὸς τὸ δεύτερο και τρίτο κύμα ὅποτε φυσικά ἀρχίζουν νά τὸ κοινουλώνουν ἄλλοτε πάλι μὲ ἀπτόμετες σπηλιάδες (ἀέρας πού μᾶς ἔρχεται ξαφνικά και γιά λίγο) κουπαστῆρει τόσο πολὺ ὥστε τὰ νερά μπαίνουν ἀπ' τὴν κουπαστή.

Γιὰ τὸ ἀποφύγουμε ὅλες αὐτὲς τις δυσκολίες πρέπει νά μικρύνουμε τὴν ἐπιφάνεια τῶν πανιῶν μας, χαλώντας (κατεβάζοντας) μερικά μικρὰ πανιά και μικραίνοντας τὰ πῶς μεγάλα πιάνοντας Μοῦδες.

Και τώρα τί εἶναι αὐτὲς οἱ μοῦδες και τίς πιάνουμε; θάχεται δεῖ στὴν κάτω πλευρὰ τῶν πανιῶν νά κρέμονται στὸ αὐτὸ ἦφος και ἀπὸ τίς δύο μεριὰς κάτω μικρὰ σχοινάκια συνήθως σὲ μιὰ ἢ δύο σειρές. Αὐτὲς λοιπὸν εἶναι οἱ περίφημες Μοῦδες και χρησιμοποιοῦνται ὡς ἔξῃς μαζεῖνουμε σουρῶντας τὸ πανὶ (πού εἶναι κάτω ἀπ' αὐτὲς) ὡς τὸ ἦφος τῆς γραμμῆς πῶνε γραμμένες οἱ μοῦδες και τότε δένουμε κάθε μιὰ μὲ τὴν ἀντοῖστοιχον (δηλ. μὲ σταυρόκομπο).

Όταν δέσουμε ὅλη τὴν γραμμὴ τότε δίδε-

ται τὸ ἐπόμενο παραγγέλμα «μεγίστην αἶρε» και τὸ πανὶ ἀνεβαίνει λίγο πειὸ χαμηλά ἀπὸ ἐκεῖ πού ἦταν πρῶτα, γιατί τώρα εἶναι μικρότερο καθὼς τοῦ λείπει ὅλο τὸ κάτω κομμάτι πού μαζεψαμε μὲ τίς μοῦδες.

Σὲ ὠρισμένα εἶδη πανιῶν - λατίνια, τραπεζοειδῆ - ἢ μετὰθεσις αὐτῆ τῆς κεραίας ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὸ ὅτι παύει νά εἶναι στερεωμένη μὲ τὸν ἰστό και ἔτσι μὲ τὸν ἀέρα και μπότζει (πλευρικός διαταλισμός) οἱ κεραίες καθὼς ἀπομακρύνονται και πλησιάζουν κτυποῦν δυνατὰ μὲ τὸν ἰστό ἀποφεύγουμε ὅμως αὐτὰ τὰ κτυπήματα ἄν χρησιμοποιήσουμε τρότσα δηλ. ἕνα βρόγγο μὲ τὸν ὁποῖο σφίγγουμε δυνατὰ τὸν ἰστό και τὴν κεραία

Ἐάν τώρα ὁ καιρὸς δυναμώσῃ ἀκόμη περισσότερο τότε θ' ἀκουστοῦν νέα παραγγέλματα γιά τὸ δέσιμο τῆς Βας σειράς ὁπότε τὰ πανιά μας θά μικρύνουν ἀκόμη πειὸ πολὺ και θά καταντήσουν περίπου τὰ μισὰ ἀπ' ὅσα ἦσαν στὴν ἀρχή.

Σὲ μᾶς τότε ἔφθασε ἡ μιὰ σειρά και μόνο γιά ἕνα μικρὸ διάστημα, κοντὰ στὸν Κυράτα, χαλάσαμε τελείως τὴν μεγίστη και μείναμε μόλις μὲ Ἀριέμονα και Ἐπίδρομο γιατί οἱ σπηλιάδες μᾶς κουπαστῆριζαν γιά καλά.

N.

ΚΑΙ ΣΥ ;

Κρεμασμένοι στὸ ἄπειρο, πάνω στὴν στενὴ σκαλωσιά τους δύο ὑδραυλικοὶ διορθώνουν τοὺς ὑδροσωλήνες ἑνὸς ἐκταρόφου σπιτιοῦ.

Τραγουδοῦν και δταν βαριοῦνται πειὰ νά λένε τὰ ἴδια, βλαστημοῦν γιατί δὲν μποροῦν νά δουλέψουν ἄφωνα.

Ἡ δουλιὰ τους προχωρεῖ. Ὁ Σμῆτηρης σκέπτεται πῶς σὲ λίγο θά βρῆ τὰ 3 παιδιὰ του και τὴν γυναῖκα του. Ὁ Κώστας θυμᾶται τὸ ὄρατο ψητὸ πού τὸν περιμένει και γλύφει τὰ χεῖλια του.

Ἐξαφνα ἕνας φοβερὸς κρότος. Ἡ ἐλαφρειά σκαλωσιά ἔσπασε και εἶναι θαῦμα πῶς οἱ δύο ἀνθρωποὶ δὲν βρίσκονται κομματιασμένοι στίς πλάκες τοῦ πεζοδρομίου. Μιὰ δύναμη ἔσπρωξε και τοὺς δύο νά πιαστοῦν ἀπὸ τὸν νεροσωλήνα πού δι' ὀρθωναν πρὸ ὀλίγου. Ἀχρηστη πρόνοια. Ὡς πότε θά κατόρθωναν νά κρατήσουν τὸν γλύστερὸ σωλήνα;

Οἱ φωνὲς τους σήκωσαν ὀλη τὴν γειτονιά στὸ ποδάρη. Ἀπὸ κάτω τοὺς φωνάζουν : «Περιμένετε λίγο, θά σᾶς ρίξουμε σχοινιά».

Κρατοῦν, ὀλη τους τὴν ἐνεργητικότητα τὴν

καταναλίσκουν για να κρατηθούν στον σωλήνα που είναι η μόνη τους ελπίδα ζωής. 'Αλλά εξαφνα ο σωλήνας 1)2 μέτρο κάτω από κεί που κρατούσαν έσπασε, έξ' άλλου αισθάνονται πως οι δυνάμεις τους τους έγκαταλείπουν.

'Επί τέλους τὸ σχοινί τῆς σωτηρίας κρέμεται πάνω από τὸ κεφάλι τους. «Κρεμαστήτε ὁ καθένας με τὴν σειρά του, ἐμεῖς θὰ σᾶς τραβώμε.

«Πήγαινε λέει ὁ Σωτήρης... Καὶ σύ; 'Εγὼ εἶμαι πιὸ δυνατός, ἴσως νὰ βαστήξω πιὸ πολύ. 'Εχεις παιδιά ὅμως, πρέπει νὰ ζήσης. Καὶ σύ, σκέψου τὴν μητέρα σου. 'Οχι, πρῶτα ἐσύ.

'Η συζήτηση αὐτὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ. 'Απὸ κεί ψηλά φωνάζουν: «Τὶ περιμένεται, κάνετε γρήγορα».

'Ο Σωτήρης ἀποφασίζει, πιάνει τὸ σχοινί καὶ σώνεται. 'Εν τῷ μεταξύ ὁ Κώστας χάνει τὶς αισθήσεις του, ἐγκαταλείπει τὰ πάντα. Πέφτει 'Αλλά ἔχουν φαντασθῆ τὴν πτώση του. Τέσσερις καλοδεμέναι παλληκαράδες κρατοῦν μιὰ κουβέρτα πάνω στὴν ὁποῖα πέφτει ὁ Κώστας. Καὶ οἱ δύο σώθηκαν.

'Ο Σωτήρης δὲν θὰ ξεχάσῃ ποτέ του νὰ θυμίζει στὰ παιδιά του τὴν ἀξία μιᾶς καλῆς πράξεως.

Π.

ΖΗΣΕ ΣΗΜΕΡΑ

Πόσες φορές στὴ ζωὴ μας ἀφίνομε καὶ περνᾶν χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνομε πολύτιμες στιγμὲς μόνο καὶ μόνο γιατί περιμένομε κάτι καὶ νομίζομε πῶς μόνο ὅταν αὐτὸ τὸ κάτι γίνηθ' ἀρχίσωμε νὰ ζοῦμε πραγματικὰ καὶ θὰ μπορέσωμε νὰ εἶμαστε εὐτυχησμένοι.

Τὶς περισσότερες φορές ὅμως αὐτὸ πού περιμένομε δὲν γίνεται ἢ ἀφοῦ γίνη δὲν μᾶς ἱκανοποιεῖ καθόλου καὶ ἔτσι εἶμαστε στεναχωρημένοι ἢ καὶ δυστυχησμένοι ὡς πού νὰ παρῶσαισστη μπροστά μας πάλι κάποια ἐπιδίωξις, νὰ τὴν κυνηγήσωμε καὶ πάλι νὰ μὴν ἱκανοποιηθοῦμε.

'Όταν εἶμαστε σχολεῖο περιμένομε τὶς παύσεις για νὰ χαροῦμε καὶ ἔτσι βλέποντας πρὸς αὐτὸ το σκοπὸ δὲν καταλαβαίνομε πῶς ἡ ζωὴ περνᾶει δίπλα μας καὶ δὲν ἔχομε παρὰ νὰ γυρίσωμε τὸ κεφάλι για νὰ τὴν δοῦμε καὶ νὰ τὴν χαροῦμε. 'Αργότερα λέμε ὅτι ἡ ζωὴ για μᾶς θ' ἀρχίσῃ ὅταν τελειώσωμε τὸ σχολεῖο καὶ ἀρχίσωμε νὰ δουλεύωμε ἢ ἀκολουθήσωμε ἀνώτερες σπουδές. Μέσα σὲ μιὰ ἀνώτερη σχολὴ ὅμως θὰ καταλάβωμε πῶς πάλι δὲν εἶμα-

στε ἱκανοποιημένοι καὶ θὰ ποῦμε ὅτι ἡ εὐτυχησμένη ζωὴ θ' ἀρχίσῃ ὅταν ἀρχίσωμε νὰ δουλεύωμε μόνοι μας καὶ θὰ εἶμαστε ἀνεξάρτητοι. Μόλις ὅμως καὶ αὐτὸ γίνηθ' ἀρχίσωμε νὰ ζοῦμε πραγματικὰ καὶ ἔπειτα ἄλλο καὶ ἄλλο καὶ ὄλο κάτι θὰ περιμένομε καὶ ποτὲ δὲν θὰ ζοῦμε τὴ στιγμή πού περνᾶει περιμένοντας καὶ ὄλο περιμένοντας.

Καὶ ὅταν τὸ περισσότερο μέρος τῆς ζωῆς μας θὰ ἔχῃ περᾶσει τότε θὰ ρίξωμε μιὰ ματιὰ πίσω μας καὶ θὰ δοῦμε πόσο δυστυχησμένοι εἶμαστε γιατί δὲν ζήσωμε πραγματικὰ καὶ ὄλη μας ἡ ζωὴ δὲν ἦταν παρὰ μιὰ μεγάλη ἀναμονὴ μιὰ ἀναμονὴ χωρὶς ἱκανοποίηση καὶ χωρὶς τέλος.

Καὶ τότε θὰ καταλάβωμε τὸ λάθος μας θὰ εἶναι ὅμως ἀργὰ καὶ ἀφοῦ ἔτσι συνηθίσωμε σ' ὄλη μας τὴ ζωὴ δὲν θ' ἄχωμε περᾶ παρὰ πάλι νὰ περιμένομε τὸν θάνατο για νὰ μᾶς λυτρώσῃ.

Τὶ αὐτὸ φίλε μου σοῦ δίνω μιὰ συμβουλή «Ποτὲ μὴ περιμένῃς κάτι τὸ μελλοντικὸ νομίζοντας πῶς ἔπειτα ἀπ' αὐτὸ θὰ εἶσαι εὐτυχησμένος καὶ παραμελῆς τὸ παρὸν. Ζήσε μὲ ὄλη σου τὴν καρδιά τὴν ὥρα πᾶρε μιὰ σταθερὴ ἀπόφασι καὶ πές: 'Η ζωὴ ἔχει ἀρχίσει περᾶ για μένα».

σ. δ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

'Ο Δικαστής: αὐτὸς ὁ κύριος σᾶς κατηγορεῖ ὅτι τοῦ ἔδαγκάσατε τὸ χέρι.

'Ο Κατηγορούμενος: ὄχι δὲν εἶναι ἀλήθει-α, εἶμαι χορτοφάγος.

'Ο δάσκαλος: Τὶ εἶναι βαρύτερο, μιὰ ὀκᾶ νερὸ ἢ μιὰ ὀκᾶ κρασί;

'Ο μαθητῆς: 1 ὀκᾶ νερὸ γιατί ἡ ὀκᾶ τοῦ κρασιοῦ δὲν εἶναι ποτὲ γεμάτη.

Στὸν προηγούμενο διαγωνισμό κέρδισαν οἱ: Κ. Παπαθεοφύλου, Γιαννακούρης καὶ Κακούσης

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Σύνθεσις ποιήματος μὲ θέμα: Τὰ 80 χρόνια τοῦ 'Αρχιεπισκόπου.

Προθεσμία 10 Μαρτίου.

Βραβεῖον: Διὰ τὰ Λυκόπουλα: ἕνα κεφάλι Λύκου. Διὰ τὰς ὀδηγούς, προσκόπους καὶ ναυτοπροσκόπους: ἕνα πέτινιο μπαμποῦ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Γνωρίζεται ότι :

Ζητείται οδηγός για να πάη εις τήν Αμερικήν. Προσόντα : κάτω τῶν 17 ἐτῶν, ἀπαραίτητως να εἶναι Βας τάξεως και να ἔχη τρία χρόνια ὑπηρεσίας, χωρὶς φόβου..... διὰ να ταξειδέψη μόνο ἕως τήν Ἀγγλία,

Γίνεται μεγάλη ἐκδρομή εις τήν Γαλλίαν, συμμετοχή ἐλευθέρα, φθάνει να μὴν σας πειράζει ἢ φουρτοῦνα και να ἔχετε τὰ ἀπαιτούμενα... Ἡ Βα ὁμᾶς Δοκίμων θὰ δώσῃ ὑποψηφιότητα εις ἕνα διαγωνισμό καλλονῆς.

Εὐχόμεθα καλὴν ἐπιτυχία.

ΣΤΟ ΠΑΛΗΟ ΛΥΚΟΠΟΥΛΟ

Ἄδελφια μαζευτεῖτ' ἐδῶ
γρήγορα σὰν πουλιὰ
σήμερ' ἕνα λυκόπουλο
ἀφήνει τὴν φωλιά
Πάει σὲ κυνήγι μακρυνό
μὲ λύκους πιὰ παληοὺς
να γίνῃ ἕνας κυνηγὸς
τρανὸς σὰν και αὐτούς.

* *

Ὅσο κι' ἂν φύγῃς μακρυνά
ὅσα κι' ἂν μάθῃς κει
να μὴ ξεχάσῃς ἀδελφε
πῶς ζήσαμε μαζί.
Θυμίσου τὰ κυνήγια μας
στὴ ζούγλα τὴν πλατειά
τὸν ἱερό τὸ νόμο τῆς
και τὴ θερμὴ φωλιά.

* *

Σ' εὐχόμεσθε στὸ δρόμο σου
τὰ μπόδια να πηδᾷς
και σὰν καλὸς πιὰ πρόσκοπος
νὰρθῆς κοντὰ σὲ μᾶς.

Μπαγκίρας 3ης Ἀθηνῶν

ΠΤΥΧΙΟΝ ΟΔΗΓΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ

Πράσινα τῆς Πάουερ

- A Ὀμόνοια—Βεῖκου
B Μητρόπολις—Βύρωνος
AB Ὀμόνοια—Βύρωνος
Γ Μοναστηράκι Μαράσειον
Δ Ὀμόνοια—Νέα Φιλαδέλφεια (ἀφετηρία
εἰς τὰ Χαυτεῖα)
E Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη—Χαρ. Τρικούπη—
Λεοφ. Ἀλεξάνδρας—Γαλικὸν Νοσοκομεῖον.

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ

Πρὸς εὐκολωτέραν ἐκμάθησιν ἀναφέρομεν
μαζὶ τὰ ἐκκινουῦντα ἐκ τῆς αὐτῆς ἀφετηρίας.

Τὴν Πλατεῖαν Ὀμονοίας ἔχουν ὡς ἀφετη-
ρίαν αἱ γραμαὶ :

- Ὀμονοίας—Ἀγαρνῶν, Στάσις καφ. «Ἑλλάς».
Ὀμόνοια—Σεπόλια, Στάσις καφεν. «Ἑλλάς»
Ἀθῆναι—Μοσχάτον—Πειραιεύς, Στάσις Φαρ-
μακεῖον Κωνσταντείου.
Ἀθῆναι—Χαλάνδριον, Στάσις φαρ. Μπακάκου
Ὀμονοίας—Ροῦφ, Στάσις εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς
ὁδοῦ Πειραιως.
Ὀμόνοια—Πατήσια, Στάσις Καφεν. «Ἡβη»
Ὀμόνοια—Κυψέλη, Στάσις εἰς τὰ Χαυτεῖα.
Ὀμόνοια Βεΐκου, Στάσις εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς
ὁδοῦ Σταδίου.
Ὀμόνοια—Ἀμπέλοκηποι, Στάσις πρὸ βιβλιο-
πωλείου Τζάκα-Δελαγραμμάτικα
Ὀμόνοια—Γενάδιος Βιβλιοθήκη, Στάσις ὁδοῦ
Γλάδστωνος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

- Ἀθηνῶν—Φαλήρου
» Γλυφάδας
» Βουρλοποτάμου
» Ν. Σμύρνης
» Δουργουτίου
Καλλιθέα—Ἀγ. Σώστης.

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΜΠΛΟΥΖΕΣ, ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ, ΚΑΠΕΛΛΑ ΚΛΠ.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Π. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ

ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 19



ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΕΙΔΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΟΡΕΙΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ SKI
ΤΥΜΠΑΝΑ & ΣΑΛΠΙΓΓΕΣ

Δ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ & Α^{ΦΟΙ} ΑΠΕΤΙΑΝ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 24-270

ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 15

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 57

DENTEX

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΚΑΙ ΥΓΡΟΝ

Λευκαίνει τὰ δόντια Τονώνει τὰ ούλα
Θεραπεύει τὰς ἄφθας καὶ τὰ ἔλκη τοῦ
Στόματος τὰς οὐλίτιδας καὶ στοματίτιδας.

PEL-FIX

Καθαρίζει καλλωπίζει τὰ μαλλιά Θεραπεύει
τὴν τριχόπτωσιν ἐξαλείφει τὴν πιτυρίασιν.



ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΠΑΝΟΥ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ — ΑΘΗΝΑΙ